

Turun hallinto-oikeuden päätös

Antopäivä
22.9.2015

Päätösnumero
15/0465/3

Diaarinumero
00261/15/7305

Asia Metsästyslain mukaista poikkeuslupaa koskeva valitus

Valittaja Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola ry

Päätös josta valitetaan

Suomen riistakeskus, Satakunta 23.1.2015

Jari Kallio on hakenut Suomen riistakeskukselta (jatkossa riistakeskus) metsästyslain 41 §:ssä tarkoitettua poikkeuslupaa lain 41 a §:n 3 momentissa säädetyllä perusteella yhden suden pyydystämiseksi tai tappamiseksi ajalla 9.1.–31.3.2015 alueella Köyliö, Huittinen, Loimaa ja Punkalaidun.

Riistakeskus on hakemuksesta poiketen myöntänyt poikkeusluvan yhden suden pyydystämiseksi tai tappamiseksi Köyliön, Huittisten, Loimaan ja Punkalaitumen kunnissa sijaitsevalla, hakemuksen karttaliitteessä rajatulla, poikkeuslupa-alueella ajalla 23.2.–15.3.2015. Riistahallintolain 31 §:n 2 momentin nojalla riistakeskuksen päätös voidaan panna täytäntöön muutoksenhausta huolimatta. Muutoksenhakuviranomainen voi kuitenkin kieltää päätöksen täytäntöönpanon.

Valitus

Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola ry on valituskirjelmästä tarkemmin ilmenevin perustein vaatinut riistakeskuksen päätöksen kumoamista ja Euroopan Unionin tuomioistuimen ennakkoratkaisun pyytämistä.

Asian käsittely ja selvittäminen

Hallinto-oikeus on Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola ry:n hakemuksesta 18.2.2015 välipäätöksellään kieltänyt valituksenalaisen päätöksen täytäntöönpanon, kunnes asia on lainvoimaisesti ratkaistu tai toisin määrätään.

Kallio on vaatinut päätöksen täytäntöönpanon sallimista.

Hallinto-oikeus on käsitellyt päätöksen täytäntöönpanon kieltämistä koskevan asian uudelleen ja 24.2.2015 välipäätöksellään päättänyt pitää voimassa 18.2.2015 antamansa välipäätöksen, jolla Suomen riistakeskuksen päätöksen täytäntöönpano oli kielletty.

Riistakeskus on antanut lausunnon, jossa se on muun ohessa katsonut, ettei Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola ry:llä ole asiassa valitusoikeutta, ja että päätöksen täytäntöönpanon tulisi sallia.

Hallinto-oikeus on käsitellyt päätöksen täytäntöönpanon kieltämistä koskevan asian uudelleen ja 25.2.2015 välipäätöksellään päättänyt pitää voimassa 18.2.2015 antamansa välipäätöksen, jolla Suomen riistakeskuksen päätöksen täytäntöönpano oli kielletty.

Riistakeskus on antanut uuden lausunnon.

Kalliolle on varattu tilaisuus selityksen antamiseen.

Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola ry:lle on varattu tilaisuus vastaselityksen antamiseen.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

Hallinto-oikeus ei tutki Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola ry:n valitusta, eikä vaatimusta Euroopan unionin tuomioistuimen ennakkoratkaisun pyytämisestä.

Ratkaisun perustelut

Säännösten ja niiden esitöiden sisältöä

Riistahallintolain 2 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan Suomen riistakeskuksen julkisia hallintotehtäviä ovat muun ohella metsästyslaissa säädetyt tehtävät. Lain 31 §:n 1 momentin mukaan Suomen riistakeskuksen 2 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

Hallintolainkäyttölain 6 §:n 1 momentin mukaan päätöksestä saa valittaa se, johon päätös on kohdistettu tai jonka oikeuteen, velvollisuuteen tai etuun päätös välittömästi vaikuttaa.

Metsästyslain 90 §:n mukaan muutoksenhausta Suomen riistakeskuksen tekemään päätökseen säädetään riistahallintolaissa. Lain 41 §:ssä tarkoitettua poikkeuslupaa koskevassa asiassa valitusoikeus on myös sellaisella rekisteröidyllä paikallisella tai alueellisella yhteisöllä, jonka tarkoituksena on luonnon- tai ympäristönsuojelun edistäminen.

Metsästyslain 90 §:n säännös paikallisten ja alueellisten yhteisöjen valitusoikeudesta on samansisältöinen kuin vastaava säännös luonnonsuojelulain 61 §:n 3 momentissa, eikä säännöstä ole sitä metsästyslakiin otettaessa erityisesti perusteltu. Luonnonsuojelulainsäädännön uudistamiseksi annetussa hallituksen

esityksessä (HE 79/1996 vp) luonnonsuojelulain 61 §:n säännöksiä valitusoi-
keudesta on perusteltu muun ohella seuraavasti:

Pykälän 3 momentin mukaan voisivat valittaa ensinnäkin ne, joiden oikeutta tai etua asia saattaa koskea. Sellaisia ovat ensi sijassa alueiden omistajat ja haltijat. Myös naapurikiinteistöjen omistajat ja haltijat ovat usein tässä asemassa. Lisäksi esimerkiksi paliskunta on sellainen, jonka etua tai oikeutta asia saattaa koskea. Luonnonsuojelua koskevat ratkaisut eivät kuitenkaan ole vain alueiden omistajien ja haltijoiden asia, vaan ne vaikuttavat laajemminkin, erityisesti sillä paikkakunnalla, johon ne kohdistuvat. Tämän vuoksi ehdotetaan 3 momentissa, että valitusoikeus olisi aina myös kunnalla sekä sellaisilla paikallisilla tai alueellisilla rekisteröidyillä yhteisöillä, joiden tarkoituksena on luonnon- tai ympäristönsuojelun edistäminen. Valittamiseen oikeutettuja yhteisöjä olisivat esimerkiksi Suomen luonnonsuojeluliiton, Natur och Miljön ja BirdLife Suomen piirijärjestöt ja paikallisyhdistykset sekä erilaiset kotiseutu- ja kaupunginosayhdistykset, asukasyhdistykset ja kylätoimikunnat. Valitusoikeuden laajentamista ehdotetulla tavalla puoltaa erityisesti se, että hallitusmuodon uuteen 14 a §:ään sisältyvän säännöksen mukaan julkisen vallan on pyrittävä turvaamaan jokaiselle mahdollisuus vaikuttaa elinympäristöönsä koskevaan päätöksentekoon. Tämän on katsottu merkitsevän myös perustuslaillista toimeksiantoa ympäristölainsäädännön kehittämiseen siten, että ihmisten vaikutusmahdollisuuksia tässä suhteessa laajennetaan.

Asiassa saatu selvitys

Yhdistysrekisteriin 11.11.2014 merkityn Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola ry:n sääntöjen mukaan yhdistyksen toimialue käsittää entisten Etelä-Suomen, Länsi-Suomen, Oulun ja Itä-Suomen läänien alueen. Yhdistyksen kotipaikka on Mänttä-Vilppula. Yhdistyksen säännöissä on todettu, että yhdistyksen tarkoituksena on edistää yhdistyksen määritellyllä toimialueella suurpetojen-, luonnon-, ympäristön-, vesistön- ja maisemansuojelua sekä luonnon kaikenpuolista tuntemusta ja alan tutkimusta.

Suomen riistakeskus on päätöksellään myöntänyt metsästyslain 41 §:ssä tarkoitetun poikkeusluvan yhden suden pyydystämiseksi tai tappamiseksi Köyliön, Huittisten, Loimaan ja Punkalaitumen kunnissa sijaitsevalla, hakemuksen karttaliitteessä rajatulla poikkeuslupa-alueella ajalla 23.2.–15.3.2015. Lupa-alue sijoittuu valtaosaltaan Satakunnan maakuntaan. Loimaan kaupunkiin kuuluvan alueen osalta lupa-alue sijoittuu Varsinais-Suomen maakuntaan, minkä lisäksi lupa-alue ulottuu vähäisen Punkalaitumen kuntaan kuuluvan alueen osalta myös Pirkanmaan maakuntaan.

Hallinto-oikeuden päätelmät

Asiassa ei ole ilmennyt perustetta, jolla Suomen riistakeskuksen valituksenalaisen päätös vaikuttaisi hallintolainkäyttölaissa tarkoitetulla tavalla Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola ry:n oikeuteen, velvollisuuteen tai etuun. Koska yhdistys ei siten ole poikkeuslupa-asian asianosainen, sen valitusoikeus riippuu siitä, onko yhdistystä tässä asiassa pidettävä metsästyslain 90 §:ssä tarkoitettuna paikallisena tai alueellisena yhteisönä.

Valituksenalainen poikkeuslupa-asia liittyy Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola ry:n sääntöjen mukaiseen tarkoitukseen kuuluvaan suurpetojen suojelun edistämiseen yhdistyksen toimialueella, joka kattaa Lappia ja Ahvenanmaata lukuun

ottamatta koko Suomen. Toimialueensa perusteella Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola ry:tä on pidettävä alueellisena yhteisönä. Toimialueen laajuuden vuoksi yhdistys kuitenkin poikkeaa tällaisten yhteisöjen valitusoikeudesta säädetäessä esillä olleista yhteisöistä. Edellä lausuttu huomioon ottaen sille, että valituksenalaisen päätöksen lupa-alue kuuluu Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola ry:n sääntöjen mukaiseen toimialueeseen, ei voida antaa ratkaisevaa merkitystä metsästyslain 90 §:ssä säädetyn valitusoikeuden kannalta. Myönnetty poikkeuslupa ei kohdistu yhdistyksen kotipaikkakunnalla taikka sen lähialueilla elävään susilaumaan. Yhdistyksen kotipaikan Mänttä-Vilppulan etäisyys lupa-alueesta on linnuntietä yli 120 kilometriä, eikä yhdistyksellä ole edes väitetty olevan paikallista tai alueellista toimintaa lupa-alueella, Satakunnassa eikä Varsinais-Suomessa. Tässä tilanteessa yhdistyksellä ei ole katsottava olevan poikkeuslupa-asiaan alueellista tai paikallista yhteyttä pelkästään sillä perusteella, että lupa-alue vähäiseltä osin ulottuu Pirkanmaan maakuntaan, jossa myös yhdistyksen kotipaikka sijaitsee. Yhdistyksellä ei siten ole valitusoikeutta riistakeskuksen päätöksestä myöskään metsästyslain 90 §:n perusteella.

Sovelletut oikeusohjeet

Perusteluissa mainitut

Muutoksenhaku

Riistahallintolain 31 §:n 1 momentin mukaan tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusosoitus on liitteenä (Hallintovalitus, valituslupa).

Asian ratkaisijat

Ulla Partanen
hallinto-oikeustuomari

Hannu Raahensalo
hallinto-oikeustuomari

Tom Almenoksa
hallinto-oikeustuomari

Esittelijä

Kristian Hellman
hallinto-oikeussihteeri

Toimituskirjan oikeaksi todistaa

Merja Sundell
lainkäyttösihteeri